

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an . . . . . 120 Lei
Pe jumătate . . . . . 60 Lei
In America pe an 3 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Alba-de-jos
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un gir mărunț odată 4 Lei
a dona și a treia oră 2 Lei.

Marfă bună și ieftină.

Să înființăm cât mai de grabă în fiecare sat cooperative de consum.

De Ioan Popu-Câmpeanu.

Azi nu mai este nici un om, care să nu aibă un petec de pământ, pe care îl îngrijește și îl lucrează cu multă chibzuire. Din acest pământ își câștigă hrana trebuincioasă și de aici se îmbracă.

Dar nu e destul să avem numai grâu și făină din care să facem pâine, ci ne mai trebuie și sare. Și nu-s de ajuns numai legumele și carnea și unsoarea, ci ne mai trebuie și piper și paprică. Și dacă vrem să facem o mâncare și mai gustoasă, ne trebuie și scorțișoară, orez, zahăr și altele.

Când șesem pânză pentru albituri, nu ne este de ajuns numai cânepa pe care o semănăm într'un colț al tablei de pământ, ci mai avem trebuință și de bumbac și arnici. Ne trebuie și încălțăminte, pălării, curele și altele.

Uneltele economice încă nu le putem pregăti toate acasă. Un fer de plug, o coasă, sapă, furcă, secere, trebuie să le cumpărăm dela prăvălie.

Sarea, piperul, paprica, orezul, zahărul, bumbacul, arniciul încă le cumpărăm din prăvălie. Dacă avem în sat prăvălie, le cumpărăm de acolo. Dacă nu este, mergem în alt sat, ori mergem la oraș și cumpărăm de acolo marfa ce ne trebuie. Tot dela oraș cumpărăm și încălțămintele și pălăriile și uneltele economice.

Prăvălierul din sat a adus negoșul dela oraș, cel din oraș a adus negoșul din alt oraș mai mare, iar acesta dela fabrică. Astfel negoșul de care avem trebuință, a trecut pe la trei-patru negoșători până a ajuns la noi în sat. Fiecare dintre acești negoșători, socotesc la prețul marfei cheltuieli de căraușie și de bună seamă fiecare vrea să câștige ceva. Din pricina aceasta negoșul cumpărat la prăvălia dela noi din sat, ori chiar la prăvălia din oraș, e foarte scump și fiindcă a trecut prin atâtea mâni e și învechit.

Ce am putea face, să avem totdeauna marfă bună și mai ieftină? Să ne întovărășim, să facem *cooperative de consum*.

Când avem cooperativa de consum, avem prăvălia noastră în sat, avem marfă totdeauna bună și cu mult mai lesne de cât în prăvăliile străine și jidovești.

E de ajuns dacă să învoiesc laolaltă cel puțin cincizeci de bărbați capi de familie — femeile pot numai cu învoirea bărbatului — și pun bani, să zicem câte 50 ori 100 Lei fiecare. Au adunat o sumă cu care își pot înjgheba cooperativa. Ca toți oamenii înțelegători, cer sfatul preotului, al învățătorului, ori al altor binevoitori și își fac statute — un fel de legi după cari vor putea să lucreze. Aleg vre-o

câțiva înși, cari se conducă cooperativa. Pe unul îl pun director, pe altul controlor și pe altul vânzător. Statutele le înaintează la judecătoria, pentru întărire. Când statutele au fost întărite, pot să înceapă lucrările după toată rânduiala.

Fiind mai mulți laolaltă, au mai mare încredere ori unde. Marfa de care au trebuință pot s'o aducă deadreptul dela fabrică. Aici marfa e cu mult mai lesne și tot lesne pot s'o vândă și ei la cooperativa.

Cooperativa aceasta stă în legătură cu Cooperativa centrală dela București care are magazine mari, pline cu tot felul de marfă. De aci încă poate să primească orice marfă bună și cu prețuri scăzute.

În cazul când cooperativa sătească vrea să cumpere marfă mai multă și n'are bani la îndemână, Cooperativa centrală dela București o împrumută și cu bani, așa că poate să cumpere ori ce marfă de care are trebuință.

Oamenii cari au înjghebat cooperativa, pe lângă aceea că au marfă bună și lesne totdeauna acasă, și nu trebuie să mai alerge pe la orașe, se bucură și de alt câștig. Anume la vânzarea marfei, socotesc și un mic câștig bănesc, care este tot al lor. Acest câștig se cheamă *prima de consum*. Se împărțește totdeauna la sfârșitul anului.

În Anglia, unei femei i-s'a născut odată un copil. Fetița mai mare întreabă pe mamă-sa de unde a adus copilul? Mama îi răspunde: „L-am cumpărat dela prăvălia din colț”. Fetița mirată îi zice: „Pentru ce nu l'ai luat dela cooperativa, căci la finea anului ai fi primit și prima de consum”.

Așa de înrădăcinat este în Anglia gândul cooperativelor, încât și copiii știu despre ele și despre prima de consum.

Ce poate să fie mai cu folos de cât *cooperativa de consum* în fiecare sat. Când vom avea aceste cooperative, nu ne vom mai învinui unul pe altul din pricina greutăților, nici nu ne vom mai plânge, că nu putem trăi.

Patriarhul din Constantinopol dat afară din Turcia. Lumea ortodoxă e tare scârbită de pătania Sfintei Sale Patriarhului din Constantinopol pe care l'au scos afară Turcii din scaun. Pe noi încă ne doare din suflet treaba asta, căci doar capul bisericii ortodoxe e creștin ca și noi. E adevărat însă, că la tristă stare a ajuns întreaga biserică greco-orientală, dacă un Patriarh al ei poate să fie alungat din scaun ca oricare nemernic!

Măcelul sălbatic din gara Ciuci.

Ciuci, la 7 Februar.

Începându-se încorporarea la 1 Februarie 1925, în 2 Februarie pe la orele 6 seara, am petrecut și noi pe tinerii cari plecau la încorporare din satul nostru, până la gara Ciuci, care este peste Murăș dela noi, în județul Turda Arieș.

Din comuna Ciuci plecau la încorporare 4 feciori, petrecuți de rudeni și de flacăii din sat, cari aveau cu ei și un lăutar, după datina din bătrâni. Ajungând la gară, am așteptat sosirea trenului. În urma noastră au nimerit și locuitorii din *Sănmărtinul sărat* de peste Arieș, cari petreceau și dâșii un singur flacău. Însă ei erau mai mulți, tineret și oameni în vârstă cari trecuseră peste armată. Din Ciuci, cu feciori, cu fete, cu rudeni, abia eram cam la 20. capete de oameni. Așteptând trenul, ai noștri și-au făcut hora lor pacinică și veselă, la care s'au alăturat și Sănmărtinenii. Dar nu le ardea lor de joc, ei de potcă.

Horă cu pacoste.

Ce dușmăni vechi vor fi fost între unii din Sănmărtin și alții dela noi nu știm, destul că hora aceasta a fost cu pacoste. Sănmărtinenii căutau nod de ceartă. Ai noștri, dacă au văzut cum merge treaba, au mutat hora mai la o parte. Ceialalți au venit și acolo și au urmat batjocurile. Un flacău din Ciuci văzându-le acățaturile le-a zis: „Nu vă tot bateți de mine și jucați cum se joacă”.

Atâta le-a trebuit Sănmărtinenilor, că au și început cu bătaia. Ciucenii au căutat să se apere, dar înzădar, că ceialalți erau de trei ori mai mulți și aveau ciomege, că, pe semne, veniseră anume pregătiți. Ei aveau în fruntea lor chiar pe primarul comunei. Ba au dat năvălă și la lemnele din gară. Hora s'a spart și flacăii din Ciuci au căutat să fugă care încotro. Unii au căutat scăpare în casa cantonierului. Sănmărtinenii i-au scos și de-acolo cu vorbe bune, iar dacă i-au văzut afară, au sărit la dâșii, începând măcel adevărat.

Măcelul sălbatic.

Pe tinerul Alexandru Săbău din Ciuci atâta l'au îmbătut, încât din bătaie a și murit. Bătaușii nu s'au mulțumit că l'au văzut căzut la pământ, ci au jucat pe trupul lui cum se făcea în războaiele păgânești de demult. Bătut de moarte a mai fost și Dumitru Săbău, care a fost dus la spital. Machidon Neicu și Ioan Poliacu asemenea au fost greu răniți. Radu Aron. Săbău Valer, Morteau Vasile, Merar Vasile și Ilia Petru încă au rămas cu mari urme din această grozavă bătaie. Cu lovituri s'au ales și alții.

Au fost acolo țipete grozave și vaete, de îți plângea inima de milă. Spun bătrânii că așa ceva nu s'a mai pomenit.

Miercuri în 4 Februar a ieșit la noi comisia de au tăiat mortul și au făcut cercetări. Joi a fost înmormântarea. Au venit oameni din multe sate la această jalnică îngropăciune. Au plâns femeile și a plâns lumea toată.

Că a și fost sfâșietor de jalnic să vezi o înmormântare de flacău, ucis în bătaie prostească. *Român mortul, români ucigași . . . !*

Tare ne-am însălbătăcit, Doamnel!

Correspondent.

Grăunte sufletești.

Cum se țin bolșevicii la putere.

Dupăce toate făgăduințele bolșevicilor au rămas neimplinite, și anume constituția (legile de căpetenie ale țării) n-a fost aplicată nicio dată, parlamentul nu se întrunește în veci, legile au fost toate desființate și înlocuite cu poruncile funcționarilor bolșevici; judecătoriile au fost șterse, așa că pe cetățeni îi judecă un membru al sovietelor, după cum îl taie capul, iar cei doi muncitori cari trebuie să fie și ei de față la orice judecată fac ceea ce le poruncește acel bolșevic; căile ferate sunt o ruină, trenurile umblă rar de tot, iar cari umblă sunt numai în slujba guvernului; comerț aproape nu mai există, industria s'a desființat de tot, lucrul pământului a mers înainte ca racul, bisericile sunt dărâmate și prădate, viața omului nu mai e sigură; cu un cuvânt dupăce „poporul rus încezește și pierе, — pierе de boli și de foame, — când nu pierе deadreptul de cuțit sau de gloanțe”, cum spune maiorul I. Mihailu din corpul jandarmeriei în cârticoica sa „Rătăcirile bolșeviste”, — după toate acestea, zic, stăm buimăciți și mirați, întrebându-ne: cum se pot ținea bolșevicii cu toate acesta la putere?

Cum? Prin teroare (groază) și nedreptate, prin apăsarea celor mulți și slabi și prin amenințare. Au pus mâna pe arme și pe munițiuni, prin aceasta au ajuns la putere și pot porunci oricui. Rând pe rând au poruncit, având în mână puterea, să nu mai vândă țăraniile bucatele ci să le predea statului, apoi au început să tipărească la bani de hârtie. Pâne, carne, legume nu poți cumpăra fără țidulă, țidula însă o primești dela bolșevici. Vinzi pe sub mână bucate și te știu cumva bolșevicii, ai isprăvit-o, te prind, te bagă în temniță, te judecă, și poate te chiar omoară.

Ce s'ar întâmpla însă, dacă poporul, care-i urăște din inimă ar putea pune mâna pe arme și pe mâncare de ajuns? I-ar mătura în vreme de 24 de ceasuri de pe fața pământului.

Chiar de aceea bolșevicii nu dau armele din mâni decât celor mai încrezuți prietini ai lor. Nici mâncarea nu o dau pe mâna altora, decât pe a oamenilor foarte de încredere, iar dacă o dau e cel mult pe 2—3 zile și apoi își aleg alți oameni tot așa de încrezuți.

Trotzki, întemeietorul dimpreună cu Lenin al bolșevismului, a văzut el însuși că bolșevismul nu poate ferici oménimea, de aceea a cerut să se steargă anumite legi prea aspre și prea neomenești. Urmarea a fost, că ceilalți conducători prin ștergerea acelor legi s'ar fi văzut primejduiți în atotputernicia lor și prin urmare mai bucuroși l-au dat afară pe Trotzki decât să lase mai liber frânele. Iată cum se explică faptul, că Trotzki astăzi e prizonierul acelorora cărora el le-a dat în mână puterea, și-n locul lui a ajuns conducător un român, generalul Frunză.

Poporul tot meru face revoluție, când pentru foamete, când împotriva tiranilor de bolșevici, dară în câteva zile rășcoala e potolită, pentrucă vin bolșevicii și o înecă în sânge. Că cine va fi omul care-i va putea înfrânge, e o întrebare pe care și-o pune toată lumea iubitoare de pace și de liniște. Acel viteaz va veni, când poporul rusesc va fi ajuns la culmea suferințelor sale. Până atunci însă mai este.

Părintele Iuliu.

CUM STA LUMEA ȘI ȚARA.

Mare furtună în Parlament.

— În jurul alegerii dela Dej. —

Alegerea dela Dej a pricinuit generalului Moșoiu câteva zile amare. Guvernul a voit să apere »cinstea« ministrului Moșoiu, și ca să-i facă pe plac, a încercat să răpească mandatul de deputat dela inimosul luptător național Dr. Dobrescu.

O seamă de deputați liberali au atacat cu înverșunare pe oamenii partidului național aducându-le fel și fel de învinuiri. Dar nici deputații partidului național nu le-au rămas datori.

Și din vorbă în vorbă au ajuns la învinuiri grele de tot. Ministrul Moșoiu, ca să-și arate patriotismul său mai presus de cât al altora, a spus, că el a »desrobit« Ardealul de sub Unguri, nu fruntașii partidului național.

Atât a fost de ajuns! Toți deputații partidului național au tăbărit cu vorbe grele asupra ministrului Moșoiu și i-au spus în plinul adunării deputaților că e »mincinos«!

Ba, dl Alexandru Vaida-Voevod, fost primministru, i-a tras o săpuneală numărul unu! L'a spălat după toată rânduiala, că a trebuit să-i sară în ajutor cu vorba și alți ministrii. Singur generalul Moșoiu, de puterile lui, nu ar fi fost în stare să poarte un război de vorbe cu fruntașul luptător al partidului național.

O adevărată luptă între frații de același sânge, care numai bine și mulțămire nu ne aduce! Ce a folosit liberalilor că dușmanii țării noastre vor ști acum multe din frământările noastre de dinainte de război? Fruntașii partidului național nu i-au cruțat, ei le-au spus adevărul în față! — Cu toate astea alegerea dela Dej a rămas tot nelimpzită. Guvernul stă pe gânduri și nu știe cum să împace pe generalul Moșoiu cel adânc nemulțămît de sfârșitul alegerii dela Dej.

Până într'o săptămână — doară se vor limpezi lucrurile și pe atunci vom ști adevărul curat.

Infăptuirea noului partid național.

Apelul dlui Iuliu Maniu, președintele partidului național a trezit un viu răsunset la celelalte partide de opoziție. Cel dintâi partid care a răspuns glasului de chemare al dlui Maniu a fost partidul naționalist al poporului de sub conducerea dlui N. Iorga, marele nostru învățat și dl C. Argetoianu fost ministru de interne pe timpul generalului Averescu. Unirea dintre cele două partide s'a săvârșit zilele trecute. Nu peste mult se va ținea la București o mare adunare a noului partid ca să sărbătorească noul partid național.

La apelul dlui Maniu țărâniștii au trimis vorbă că ei nu se despart de Constantin Stere. Cum acesta a fost omul nemților la București, fruntașii partidului național nu vreau nici ei să întindă mână de împăcare lui C. Stere, care se îmbulzește cu toată puterea să ajungă el în fruntea noului partid.

Partidul poporului de sub președinția generalului Averescu a răspuns că ar face bucuroși unirea cu partidul național, dar generalul nu mai vrea să fie alături de fostul său tovarăș, de C. Argetoianu. Im-

preună într'un partid nu s'ar simți bine unul lângă altul, mai ales că prin plecarea lui Argetoianu din partidul averescan s'a slăbit și destrămat din temelii întreg partidul dlui general Averescu.

Dl Maniu i-a răspuns generalului printr'o scrisoare mai lungă în nădejde că va cumpani mai cu judecată lucrurile și se va alătura și el cu partidul poporului la noul Partid Național.

Generalul a răspuns îndată printr'o scrisoare nouă dlui Maniu arătându-se aplecat să stea de vorbă isus cu șeful partidului Național că doar se vor putea înțelege mai bine de astădată, cercând să învingă greutățile cari mai stau în calea unirii celor două partide populare. Sunt nădejdi că și generalul Averescu se va da plainic oricât cearcă să-l desmante și să-l abată poetul Goga ca să nu facă unirea cu celelalte două partide cari s'au unit.

Dar oamenii generalului vreau cu orice preț să se unească cu partidul național, căci singuri, numai cu generalul, nu mai trag nădejde să vie la putere. Săptămâna asta se va face lumină deplină în lagărul partidelor noastre politice. Atunci vom ști că mai stau încă liberalii la putere, ori doară vor trebui să plece în chiar primăvara asta!

Din lumea largă.

Alegerile din Iugoslavia.

Alegerile din Iugoslavia s'au sfârșit. Guvernul lui Passici a câștigat abia 20 de locuri peste losurile opoziției. În vechea Sârbie cei mai mulți deputați au eșit oamenii guvernului, dar în Croația abia a putut scoate câțiva. În Croația au eșit biruitori oamenii lui Radici din partidul țărănesc republican. Guvernul are 160 deputați, iar opoziția 140.

Neînțelegere între Greci și Turci.

Guvernul turcesc din Angora a isgonit din Constantinopol pe patriarhul ortodox de acolo. Din pricina asta Grecii s'au supărat tare pe Turci și au cerut ca Patriarhul să fie lăsat și pe mai departe tot la Constantinopol. Dar Turcii nu mai vreau să știe de Patriarhia Grecilor și de aci mare tulburare în toată Grecia! Grecii s'au plâns »Ligii Națiunilor« împotriva Turcilor cerând să li-se facă dreptate, că de nu vor fi siliți să-și apere cu orice mijloace drepturile strămoșești.

Rușii ne amenință cu război?

Generalul Frunză, noul comisar al armatei bolșevice, ne amenință cu războiu. I-ar plăcea să poruncească și în Basarabia ca la el acasă. Nu-i place bolșevicului că noi suntem stăpâni în Basarabia desrobită de sub jugul muscălesc. Dar nimeni nu-l crede pe cuvânt. Amenință și el cu vorbe, că doar cu sapte nu se prea încumetă. Vorbe d'astea am mai auzit destule.

Preșime!

Nou Apărut!

Predici la morți

de I. MARGA, protopop

1 expl. 45 lei, plus 5 lei porto.

Se află la Librăria Anca. Cluj.

(7) 13-20

Hoși isteți.

adecă povestea cu cufărul.

Zilele trecute poliția din București a făcut o descoperire rară. Un polițist, plimbându-se pe străzile Bucureștilor, a văzut doi domni cari se tot plimbau încoace și încolo fără de nici o treabă. Părându-i-se suspecti, i-a provocat să spună, cine și de unde sunt și ce caută la București. Din răspunsurile lor cam încurcate și contrazicătoare polițistul a dedus că are de a face cu niște oameni nu chiar în rând cu trecutul, i-a petrecut deci la poliție, unde a început să-i strângă cu ușa, până au descoperit totul.

Cufărul minunat.

Ei se numesc Mozes Stern și Francisc Socali, sunt de origine, din Alba-Iulia și au făcut mai multe furturi și spargerii, dară poliția din Ardeal le-a cam dat de urmă, s'au hotărât deci să-și strămute căsnicia în Vechiul Regat, unde li-se părea că poliția este mai îngăduitoare. În urma urmelor tovarășii s'au hotărât să se facă oameni de omenie și să-și arete știința într'un local de petrecere din București, la „Majestic“. Și-au făcut adecă un cufăr mare, ferecat cu cinci lacăte și cu trei rafuri de fier, din care unul din tovarăși ieșea ca prin minune. Ce era adecă? Cufărul era de fapt ferecat, o parte însă, care se întorcea către perete, avea o ușiță prin care încăpea un om și care ușiță se deschidea pe dinlăuntru. Socali zicea: „Hocus, pocus, unu, doi, trei“ și atunci Stern ieșea din cufăr, iară publicul rămânea uimit, cum se poate una ca asta, când cufărul era ferecat și încuiat cu cinci lacăte.

Altă ispravă.

După ce s'au urât Bucureștenii de povestea cufărului, iar Stern și Socali nu mai puteau câștiga pe cale „cinstită“, s'au gândit una și bună și s'au făcut călători. Socali se ascundea în cufăr, Stern îl da apoi de bagaj pe tren, dela București la Constanța și înapoi. Stern călătorea pe clasa primă, iară Socali noaptea ieșea din cufăr, ascundea în cufăr tot ce se afla marfă scumpă în vagonul de bagaje, apoi mergea pe clasa primă lângă Stern, iară cufărul plin de toate bunătățile sosea la București ori la Constanța, unde îl scoteau amândoi din tren, iară furăturile le vindeau. Așa au făcut de câteva zeci de ori, până la nenorocita întâmplare din București, când au fost descoperiți.

Zece porunci ale vacilor cu lapte.

1. Să nu ții în grajd decât vaci de acelea, ale căror mame au fost bune de lapte.
2. Să le dai de mâncare cât le trebuie.
3. Să te îngrijești ca vacile să-ți fete de așa, ca totdeauna să ai lapte, și vara și iarna.
4. Îngrijește-te ca grajdul să fie curat, luminos, bine aerisat, încăpător, vara rece, iarna cald.
5. Să ții regulă atât la mâncare și la adăpat, cât și la muls.
6. Să speli regulat țafele vacii cu apă caldă și să le ștergi cu un ștergar curat, iară mâna să ți-o speli, înainte de muls, cu apă și cu săpun și apoi să ți-o limpezești în apă caldă.
7. Din fiecare țafă să muigi cele dintâi trei raze de lapte în oală separată, și laptele acesta să nu-l amesteci cu celalalt. Să nu lași în țafă nici un strop de lapte.
8. Îndată după muls să străcuri laptele și să-l pui la răceala. Laptele de dimineața nu-l amesteca nici când cu cel de seara.
9. După muls opărește îndată vasele, și înainte de a le întrebuița mai clătăre-le cu apă rece.
10. Să nu falsifici laptele nici smânteniindu-l nici adăugând la el apă.

Bieții români din Grecia.

Toți românii de bine știu, că atât înainte cât și în cursul războiului le-a mers foarte rău românilor din Grecia. De aceea marele nostru Bunea se gândea încă prin anii 1905—9, împreună cu câțiva bărbați de stat din Vechiul Regat, ca pe românii din Grecia să-i facă uniți și astfel cel puțin bisericeste să-i scoată de sub tirănească oblăduire a grecilor ortodocși. Bunea, marele canonic dela Blaj, a murit și chestia unirii românilor din Grecia a rămas baltă. Nu așa însă suferințele lor.

De când au pierdut adecă grecii războiul purtat cu turcii, și mare parte dintre grecii din Turcia au fost scoși afară din țară, în săptămâna trecută chiar și patriarhul dela Constantinopol, grecii fugiți au fost duși în Grecia și colonizați în părțile locuite de români. Nefericiților de români grecii le-au luat pământurile și casele, așa că ei bieții astăzi sunt peritori de foame și fără țară.

Zilele trecute s'au prezentat câțiva conducători ai românilor din Grecia la București, cerând ca guvernul nostru să le îngăduiască a se așeza în Țara Românească. Și bine ar fi, dacă ar venii cu toții la noi și s'ar așeza în părțile de graniță ale țării, unde avem mare lipsă de cât mai mulți români.

O întrebare dureroasă.

Am arătat mai de multeori, că după război lumea s'a stricat mult chiar și la sate, așa că oamenii sunt din zi ce merge tot mai fără Dumnezeu. Un profesor din Blaj ne povestește următoarele: Zilele trecute vine la mine o fată, care spune, că e gata să vină ca mână de servitoare. Ii dau arună 100 de lei. Imi însemn numele și locul nașterii, nu-i mai cer nici un zălog, pentru că nici prin gând nu-mi trecea să mă înșele. Dacă ai mai văzut-o D-ta și eu am mai văzut-o. Am întrebat la primăria din satul de naștere al ei, primarul nu mi-a răspuns, mi-a spus însă învâțătorul că în acel sat nu este nici o fată cu acel nume.

La câteva zile vin două fete; se certau între ele care să se bage de servitoare. În urmă mă înțeleg cu una, care spune, că vine ca mână. O imbiu cu arună, bine înțeles gândindu-mă să-i iau ceva zălog. »Nu Domnule, pe cinstea mea, că mână viu și fără arună«. N-a mai venit.

După o săptămână vine soția unui curator și om de seamă din jurul Blajului, om pe care-l cunosc bine, și-și imbie fata de servitoare. Ne înțelegem, că mână dimineața vine cu siguranță. Am zămbit în mine, dar n-am îndrăznit să-i spun îndoiala pe care o aveam în suflet, e doară soția unui curator, nu poate să nu-și țină cuvântul. Crezi, că mi-a venit? Nici prin gând nu i-a trecut. Toate acestea s'au petrecut din 15 până la 31 Ianuarie.

Și acuma te rog, frate și prietene redactore, spune-mi sincer, ce părere ai despre acești oameni. Dacă fetele și femeile lor sunt atât de fără cinste și fără de omenie, cum vor fi bărbații lor?

Am tăcut, n-am zis nimica, mi-am mușcat buzele și ne-am despărțit.

Ce să zic? Gândiți-vă și Dvoastră iubiți cetitori și vă bateți capul, că mie mi-e jale să răspund. Știam și eu, că o seamă de oameni dau mai mult pe arună decât pe cuvânt, dar ca nici arvuna să nu-i lege, nici prin minte nu mi-a trecut. Și n-am durmit o noapte întregă, după ce prietinel meu mi-a pus întrebarea: Dacă fetele sunt așa, cum vor fi feciorii și bărbații?!

Frați săteni, țineți minte, gazeta voastră e „Unirea Poporului“

Știrile Săptămânii.

Pe cotorul buletinelor nu uitați să scrieți și numărul fișiei cu care ați primit foaia în anul trecut! Indemnați pe vecini și cunoscuți, să aboneze și dânsii „Unirea Poporului“, foaie veche și cinstită care scrie pe înțelesul poporului.

Nenorocirea de pe trenul de Oradea-Mare. Miercuri în 4 Februarie săteanul Lazăr Lit s'a urcat la stația Aleșd în trenul ce mergea spre Oradea-Mare, având în brațe un sac legat la gură și un pachet. După plecarea trenului din stația Veneții spre Oradea-Mare deodată se aude o bubuitură în vagon, se sparg ușile și ferestrele și 24 călători în frunte cu Lazăr Lit rămân răniți pe loc. Ce se întâmplase? Lazăr Lit ducea un săculeț de prav de pușcă dela un domn din Aleșd la Mierlău, un sat de lângă Oradea, unde este o baie de piatră. Lazăr Lit își deslegase săculețul pe drum și cum oamenii pipau, o scântea a atins pravul, care s'a aprins și a făcut groaznică nenorocire.

Iară și iară. Patriarhul Damianos al Ierusalimului, care fusese nu de mult pe la București, a cerut prin scrisoare dela guvernul român un ajutor pentru paza sfântului mormânt și pentru cheltuelile ce se vor face în vederea săborului ecumenic ce se va ține în Maiu la Ierusalim.

Și biserica neunită din Polonia s'a făcut de sine stătătoare. Până când biserica Romei este una și nedespărțită în lumea întreagă, după cum se spune în „Cred într'unul Dumnezeu“: că adecă „cred într'una, sfântă catolică și apostolică biserică“, până atunci biserica neunită cu Roma atâtea capete are, în câte țări se află. Ce e drept, că ei spun că și ei au un cap comun, pe patriarhul din Constantinopol, dară acela de fapt nu le poruncește, fiindcă fiecare neam își are biserica sa neunită autocefală, adecă cu căpetenia sa proprie. Așa e în Rusia, așa în Grecia, în Bulgaria, Sărbia, România, iară mai nou și în Polonia.

S'a aprins casa dlui Ionel Brătianu.

Joi după masă la orele 12 și jumătate s'a aprins coperișul casei dlui primministru Ionel Brătianu. Focul a început să se lățească tot mai tare așa că pompierii au avut binisor de lucru până au isbutit să-l stingă, pe la orele 4, iară mobilele din casă au trebuit să fie scoase toate afară. Dl Brătianu se afla la Buftea și a sosit la foc, în strada Lascăr Cărgiu din București, numai la orele 1 și jumătate. Pagubele sunt de 2 milioane lei, iară focul a luat naștere dela un horn care bagseama n-a fost curățit bine de către hornar.

Mănăstire la Toplița Română. Patriarhul României Sanctitatea (Sfinția) Sa Dr. Miron Elie Cristea a dăruit cu prilejul numirii Sale întru patriarh suma de 300 de mii lei, din care să se zidească o mănăstire în comuna sa de naștere, Toplița Română, din județul Mureș-Turda.

Un oraș cufundat în mare. Orașul Post Alexandre, capitala unei insule de pe marea apuseană al Africeii, s'a cufundat în mare. Populația orașului se ocupa cu comerțul de export și s'a prăpădit toată.

Un rege dus la poliție. Zilele trecute fostul rege al Greciei George, ginerele Maestății Sale a Regelui Ferdinand, mâna automobilul cu prea mare iuțală pe șoseaua Chisselew din București. Un polițist l-a oprit și l-a poftit la poliție. Fostul rege și-a oprit numai decât automobilul și a plecat la poliție.

Onoare polițistului, care și-a făcut datoria și față de un rege, dar onoare și regelui, care n-a murmurat, nici n-a făcut gură, cum făcea în locul lui alt domn abunăseama, ci a plecat numai decât și s'a supus legii.

Jidovii deia noi s'au dat bătăi.

Cetitorii noștri știu din anii trecuți pricina dintre studenții creștini și jidovi dela Universitățile noastre. Creștinii au cerut adevărat, să nu se mai rabde ca jidovii să învețe meșteșugul doctoresc de pe trupurile morților creștini, pe cari ei le cred spurcate, ci să-și aducă, dacă vreau să învețe, cadavre evreești. Jidovii nici n-au voit să audă despre aceasta, pentru că ei spun că morții trebuie îngropați, nu tăiați și aruncați. S'a ajuns apoi la mari vrajbe și bătăi între studenți, până ce au văzut jidovii că nu au încotro și în sfârșit s'au învoit să dea și ei cadavre jidovești de ajuns și atunci pricina dintre studenți se va sfârși.

Ne pare bine, că studenții noștri au biruit, dreptatea a fost adevărat pe partea lor, iară încăpăținarea jidovilor s'a frânt și ei s'au dat bătăi.

O soacră care-și răzbună după 6000 de ani. E vorba de soacra regelui (faraonului) egiptean Tutankamon, a cărei trup a fost scos din mormânt, dimpreună cu a fetei și ginerelei ei, anul trecut. În luna trecută au adus adevărat la Londra pe această soacră, pentru că doamnele engleze aveau de gând să-și croiască hainele în felul celor de acum 6000 de ani. Trupul l-au adus la teatrul ducelui de York. Îndată ce l-au adus însă au început să curgă nenorocirile: un teatralist care făcea pe glumețul s'a îmbolnăvit, teatralista care trebuia să joace pe soacra lui Tutankamon a pățit câteva nenorociri așa că a trebuit să se lase și de gândul de a mai juca la teatru, o altă teatralistă și-a pierdut hainele pe drum și așa mai departe. În urmă directorul teatrului a trebuit să abdică de gândul de a juca la teatrul său pe soacra lui Tutankamon. Și de atunci lucrurile iarăși merg bine.

Fapt e, că pe mormântul de 6000 de ani stă scris un blăstăm groaznic pentru toți aceia cari vor conturba liniștea morților. Și cum toți învățații cari au luat parte la săpături s'au ales cu ceva nenorociri, unul chiar cu moarte, se vede că blăstămul prinde și acum. Pașini oameni vor mai fi, cari să-și mai facă de lucru ou acești morți ciudați.

Tuturor prietinelor și cunoscuților, cari, din tristul incident al morții mult iubitelui și neuitatului nostru soț și părinte *Octavian Măcelar*, au binevoit să ne mângăie prin scrisori sau cu graiul, le tălmăcim prin aceasta celea mai călduroase simțiri de mulțămire.

Blaj, la 10 Februar 1925.

Jalnică Familie.

Poșta gazetei.

Vichente Stanciu, econom. — Am primit și cei 120 Lei, abonamentul pe 1925, și suma de 65 Lei trimisă mai de curând, pentru care Vă mulțămim din inimă. Am vărsat-o în »Fondul de susținere» al gazetei noastre. Asemenea încurajări sunt cea mai bună dovadă că silințele noastre află răsunet și prețuire. Ne bucurăm peste măsură, că Vă place foaia noastră și o găsiți »minunată».

Au apărut și se află de vânzare la Librăria Seminarului teologic »*Cărțile Bunului Creștin*» Nr. 1. »*Despre păcat*» și Nr. 2. »*Piți desăvârșiți!*» Fiecare broșură de câte 64 pagini costă numai 5 lei plus 25 bani porto postal.

Aceste cărțile vă arată calea spre adevărată fericire, vă mângăie în năcuzări și intristări și vă îmbărbătează în lupta grea a vieții. În aceste cărțile foarte ieftine veți afla învățăturile sfintei noastre biserici, tălăcuite prin pilde și întâmplări scoase din viața dela sate și prin spusele sfinților evangeliști și părinți ai bisericii.

Să nu fie creștin, care să n'aibă pe masa sa aceste broșuri atât de folositoare și totodată atât de ieftine!

Redactor responsabil IULIU MAIOR.

Nr. 24.

execuțional 1925.

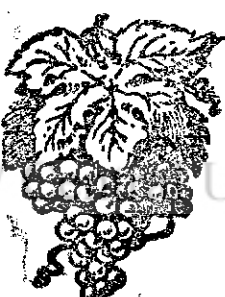
Publicațiune de licitație.

Subsemnatul executor judiciar aduc la cunoștința publică în senzul legii articolul LX din 1881 § 102 respective LXI din 1908 § 19 cumea lucrurile următoare: *fân și cucuruz*, cari în urma deciziei Nr. 2577/2 din anul 1924 al judecătoriei de ocol din Blaj s'au executat în Lupu în favorul executorului Mihu Petru lui Culița, repr. prin avocatul Dr. Bela Daniel împotriva executorului din comuna Lupu, pentru încasarea capitalului de 2100 Lei — bani și acces. prin execuție de acoperire și cari s'au prețuit în 8000 Lei, — b. se vor vinde prin licitație publică.

Pentru efectuarea acestei licitațiuni, pe baza deciziei Nr. G 3540—1924 al judecătoriei de ocol din Blaj, se fixează termenul pe 16 Februarie anul 1925 la orele 4 p.m. în comuna Lupu și toți cari au voie de a cumpăra sunt invitați prin acest edict cu observarea aceea, că lucrurile susamintite vor fi vândute în senzul legii XL din 1881 § 107 și 108 celor cari dau mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Pretenziunea care e de încasat face 2100 Lei — bani capital, dobânzile cu — 0% socotind din — iar spesele până acum staverite de 1281 Lei — bani.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții și aceștia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire, licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în senzul articolului LXI din 1908 § 20. Dat în Blaj la 20 Ian. 1925. *Niculae Baciu*, executor judecătoresc de ocol. (13) 1-1

(12) 1-4

Altoi de vie

cei mai buni și din celea mai alese soiuri, se găsesc în toată vremea la

Curtea mitropolitană din Blaj.

Nimenia să nu-și facă vie până nu vede pipinierele Curții mitropolitane din Blaj!

E de vândut în Mănărade p. Blaj la Matei Fronius un locomobil de aburi fabrica Unrath și Comp. 4 H. P. și 7 atmosfere. În stare bună. Eventual schimb cu motor de benzină. (11) 1 2

Cine dorește marfă bună, să cerceteze cu încredere depozitul de piele a lui IOAN BLAGA din Blaj, unde se află tot felul de talpă și piele pentru încălțăminte și opinci, marfă indigenă și străină, accesorii pentru pantofari. Prețuri scăzute! — Marfă bună!

Oricine are ceva de vândut ori de cumpărat, să publice în »Unirea Poporului», prin ajutorul căreia s'au făcut și până acum mai multe târguri bune. Prețul de publicare se află în fruntea gazetei la partea dreaptă și este mai ieftin decât al tuturor gazetelor din țară. Bani se trimit înainte.

CULTIVATORII DE VII

Și toți cei cari doresc să-și facă vie, să ceară cutoată încrederea altoi dela

Fundațiunea Laday

din Petrisat, lângă Blaj.

(9) 3-3

Cereți pretutindeni renumitul CEAI ENGLEZESC

Horniman

Reprezentantul general și depositar: Societatea anonimă

„Otto și Alfred Herzog”

4. 9-15 București Calea Văcărești 4.

M. FRIEDMANN

ceasornicar și juvaer în BLAJ

Strada Timotei Cipariu.

Se găsesc tot felul de oroloage atât de busunar cât și de perete, dela fabricile celea mai renumite. — Mai vindeși cele mai frumoase cadouri de Sarbători.

Prețuri moderate.

5. 10-7

Cumpăr aurituri și argintării.

Mare ieftinătate la Blaj

la magazinul

ȘTEFAN NYERGES

se vând cu prețuri ocazionale stoffe de iarnă, flanele, barcheturi, tricotate, sifoane, borangicuri pentru costume naționale, sirmă, arniciuri, bumbăcării ș. a.

La secția cu coloniale:

aflați renumitul ciai englezesc, romuri veritabile, pesmeți, bomboane, ciocolată, și cele mai bune cafele, orezuri, făină. —

Nu scăpați ocazia!

(3) 21-52

— Serviciu prompt! —